

VOKIETIJOS LB VALDYBOS *INFORMACIJOS*

Informationsblatt der Litauischen Volksgemeinschaft in der Bundesrepublik Deutschland e.V.

Nr. 4 (513)

2004 gruodis / Dezember 2004

*Baltu taku per baltą pūgą
Baltom svajonėm nešini
Naujieji metai tyliai skuba,
O tu jų lauki, nes tiki,*

*

*Kad naujos dienos bus šviesesnės,
Nauji darbai – prasmingesni,
Kad po žiemos sniegynų skausmo
Ateis žydėjimas – viltis...*

*

Mielieji Lietuvių Bendruomenės nariai,

pačiu tamsiausiu metų laikų mes švenčiame pačią šviesiausią ir nuotaikingiausią šventę – Išganytojo Gimimą žmonijai. Šioje palaimingoje priešingybėje palankiausia yra pajauti viltį, jei mums nesiseka, laime, jei jaučiamės vieniši ir apleisti, paguoda, jei išgyvename skausmą ir netekėtis.

Šiame kontraste mes galime išgyventi taip svarbią tiesą, kad gyvenimas nors ir daug atima, bet dar daugiau duoda. Nors jis ir atrodytų kaip naktis, mes gėrėkimės jo žvaigždėtu skliautu.

Nuoširdžiai sveikiname Jus su

šv. Kalėdomis –

džiugia krikščioniškojo pasaulio švente.

Linkime Jums mielų ir nuotaikingų dienų.

Tegul šv. Kalėdų šviesa lydi

visus Naujuosius 2005 metus

ir mūsų pastangas

stiprinant mūsų Tėvynę

bei žmonių pasitikėjimą savo valstybe.

**Vokietijos Lietuvių Bendruomenės
valdyba**

ir

Vasario 16-osios gimnazija

*

Broliai ir seserys Kristuje:

"Mes norėtume pamatyti Jėzų" (Jono 12:21).

Bažnyčiai besiruošiant Pasaulio jaunimo dienoms Kėlnė, Vokietijoje, 2005 m. rugpjūčio mėn., Popiežius Jonas Paulius II pasirinko temą: "Mes norėtume pamatyti Jėzų" (Jono 12:21). Mes dažnai ieškome ir norime

pamatyti Jėzų Kristų toli nuo savęs, pamiršdami, kad Jis yra su mumis, ypač Eucharistijoje, o taip pat ir visuose kituose Sakramentuose, Šv. Rašte, mūsų parapijose, sąjūdžiuose, bendruomenėse ir šventėse.

Tėpaliečia jus, jūsų šeimos narius, parapijas bei lietuvių bendruomenes Kūčių vakaro šventumas ir Kalėdų dienos viltingas džiaugsmas su visais mūsų lietuviškais papročiais. Teatpažįstame mes visi Kristų, mūsų Viešpatį ir Išganytoją, kaip didžiausią pasaulio dovaną.

Kristaus Gimimo šventės proga, sveikinu jus, brolius ir seseris lietuvius, išblaškytus po 35 pasaulio kraštus. Linkiu, kad visus jus paliestų Kalėdų šventės dvasia, o palaima lydėtų jus ateinančiais metais ir atsispindėtų jūsų bendruomenių veiklose.

Linksmų Šv. Kalėdų ir palaimintų 2005 metų!

Jūsų Kristuje,

Pref. Edmundas J. Putrimas

Lietuvos vyskųpų konferencijos delegatas užsienio lietuviams katalikams

Lietuvoje

Nauja valdžia Lietuvoje

Galutiniai LR Seimo rinkimų rezultatai:

Darbo partija: 39 mandatus (22 dm – 17 vm);

A. Brazausko ir A. Paulausko „Koalicija už darbą Lietuvai“: 31 mandatą (16 dm – 15 vm);

Tėvynės sąjunga: 25 mandatus (11 dm – 14 vm);

Liberalų ir centro sąjunga: 18 mandatų (7 dm – 11 vm);

R. Pakso koalicija „Už tvarką ir teisingumą“: 11 mandatų (9 dm – 2 vm);

Valstiečių ir Naujosios demokratijos partijų sąjunga: 10 mandatų (5 dm – 5 vm);

Lietuvos lenkų rinkimų akcija: 2 mandatus (2 vm);

Save išsikėlę: 5 mandatus (5 vm).

Seimo pirmininku išrinktas socialliberalas *Artūras Paulauskas*.

Seimo pirmininko pavaduotojais išrinkti socialdemokratas

Česlovas Juršėnas ir Valstiečių ir Naujosios demokratijos partijų sąjungos (VNDPS) narys Alfredas Pekeliūnas.

Naujajame Seime veiks septynios frakcijos.

Vyriausybė (2004 12 10)

Ministras pirmininkas: **Algirdas Mykolas Brazauskas**.

Gintaras Jonas Furmavičius – vidaus reikalų ministras, *Antanas Valionis* – užsienio reikalų ministras, *Algirdas Butkevčius*

– finansų ministras, *Gintautas Bužinskas* – teisingumo ministras, *Vilija Blinkevičiūtė* – socialinės apsaugos ir darbo minist

strė, *Gediminas Kirkilas* – krašto apsaugos ministras, *NN* –

švietimo ir mokslo ministras, *Zigmantas Balčytis* – susisiekimo

ministras, *Arūnas Kundrotas* – aplinkos ministras, *Žilvinas Padaiga*

– sveikatos apsaugos ministras, *Vladimiras Prudnikovas* – kultūros ministras; *Kazimiera Danutė Prunskienė* – žemės ūkio ministrė, *Viktoras Uspaskichas* – ūkio ministras.

Vokietijos LB

ŠIAME NUMERYJE:

Nauja valdžia Lietuvoje - Nauja VLB Taryba 2 psl.

VLB darbuotojų suvažiavimas 3-5 psl.

LKI suvažiavimas 6-7 psl.

Mūsų apylinkėse 8-10 psl.

Jaunime 11 psl.

Vasario 16-osios gimnazijoje 12-13 psl.

Jubiliejai 14 psl.

Didysis 1944 m. bėgimas . . 15 psl.

Skelbimai - žinios 16 psl.

(Viršelio nuotrauka M. Šmitienės)

Išrinkta VLB Taryba (2005–2007)

Vokietijos LB Tarybos rinkimų komisija praneša, kad į Vokietijos LB Tarybą buvo teisėtai išrinkti šie nariai:

1. Šmitas, Andrius (Lampertheimas)
2. Dambriūnaitė-Šmitienė, Marija (Lampertheimas)
3. Šiugždinis, Antanas (Lampertheimas)
4. Bartusevičius, dr. Vincas (Wittlichas)
5. Lemkė, Vytautas (Mannheimas)
6. Žulys, Klausas (Berlynas)
7. Lipšytė, Laima (Mannheimas)
8. Ručys, Gintaras (Lampertheimas)
9. Bartusevičius, Tomas (Dreisas)
10. Baliulis, Rimas (Hamburgas)
11. Čuplinskas, Rimas (Bonna)

12. Jankūnas, Edmundas (Lampertheimas)
13. Šneideris, Robertas (Karlsfeldas)
14. Baliulienė, Elena (Hamburgas)
15. Goštautaitė, Bernadeta (Mannheimas)

Kandidatais liko:

16. Jelis, Valdas (Hagenas)
17. Lipšys, Arminas (Lampertheimas)
18. Lėnertas, dr. Vilius (Stegenas)
19. Nevulis, Petras (Freiburgas)
20. Karčiauskas, Antanas (Kėlnas)
21. Odinis, Petras (Goorshausenas)
22. Šileris, Romas (Frankfurtas)

✧◆✧✧◆✧◆✧◆✧◆✧◆✧◆✧◆✧◆✧◆✧◆✧◆

Iš 1158 bendruomenės narių, turėjusių balsavimo teisę, rinkimuose dalyvavo 378. Pirmasis naujosios VLB Tarybos posėdis įvyks 2005 m. kovo 19 d.

UŽSIENYJE GYVENANČIŲ LIETUVIŲ PROBLEMAS

Vokietijos LB darbuotojų suvažiavimas Hüttenfelde

Š.m. lapkričio 19–21 d. Romuvoje įvyko tradicinis Vokietijos LB darbuotojų suvažiavimas. Dalyvavo Vokietijos LB valdybos, tarybos ir kitų organų nariai, bendruomenės apylinkių atstovai, Vasario 16-osios gimnazijos vadovybės ir kuratorijos, Lietuvių kultūros instituto, Vokietijos lietuvių jaunimo sąjungos valdybos atstovai. Kaip referantai dalyvavo LR ambasadoriaus Vokietijoje pavaduotojas įgaliotasis ministras Vytautas Gudaitis, ambasados konsuliniių reikalų patarėjas Tauras Pajaujis ir kultūros atašė Rasa Balčikonytė – visi iš Berlyno, o iš Vilniaus atvyko Lietuvių grįžimo į tėvynę informacijos centro vedėjas Žilvinas Beliauskas. Meninę programą atliko Vasario 16-osios gimnazijos mokiniai, vadovaujami Audronės ir Gintaro Ručių, vakare suvažiavimo dalyvius linksmino ir šokiams grojo R. Gasiūnas, o valgiais ir gėrimais pasirūpino Vasario 16-osios gimnazijos virtuvė bei Romuvos apylinkės nariai, vadovaujami pirmininkės Grėtės Kotkienės.

Suvažiavimas prasidėjo penktadienio vakare susipažinimo vakarone Rennhofo pilaitėje, kurios metu dalyviai neformaliai bendraudami galėjo dalytis įspūdžiais ir aptarti naujienas. Suvažiavimo darbas prasidėjo šeštadienio rytą VLB valdybos pirmininko Antano Šiugždinio atidaromuoju žodžiu. Šių metų suvažiavimo programoje buvo numatyta apsvarstyti tris aktualias temas.

UŽSIENYJE GYVENANČIŲ LIETUVIŲ TEISĖS IR PAREIGOS

Vis daugiau lietuvių gyvena ir dirba užsienyje. Vokietijoje jų galėtų būti tarp 25 000 ir 30 000. Statuso atžvilgiu juos galima skirti į tris grupes: lietuviai – gyvenamojo krašto piliečiai; lietuviai, turintys dvigubą pilietybę, ir lietuviai – Lietuvos Respublikos piliečiai. Lietuvai įstojus į Europos Sąjungą, jų (nors nevienodai) teisinė padėtis kinta. Kas pasikeičia, ir kaip greitai į tai atsakyti bandė ambasadoriaus pavaduotojas įgaliotasis ministras Vytautas Gudaitis ir ambasados konsuliniių reikalų patarėjas Tauras Pajaujis.

V. Gudaitis, pradėdamas savo pranešimą, perdavė ambasadoriaus E. Ignatavičiaus sveikinimus, nurodė tam tikrus Lietuvos užsienio politikos prioritetus ir požiūrio į išsiviją pokyčius ir pažadėjo stengtis, kad Hüttenfeldas liktų ne tik Vokietijos, bet taptų ir viso Vakarų Europos regiono lietuvių kultūros ir mokslo centru.

R. Balčikonytė, A. Šiugždinis, V. Gudaitis ir T. Pajaujis

Toliau pranešėjas išryškino pagrindines piliečio teises ir laisves, kurias garantuoja Lietuvos Respublikos Konstitucija. Ypač pabrėžė teisę laisvai kilnotis ir pasirinkti gyvenamąją vietą Lietuvoje, taip pat laisvai išvykti iš Lietuvos (32 str.). Šia teise daugelis lietuvių, būdami čia, Vokietijoje, ir yra pasinaudoję. Lietuvos valstybė globoja savo piliečius užsienyje. Šios globos didžioji dalis realizuojama per LR ambasadas.

Konsulinis statusas nusako visas konsulinio skyriaus pareigas, įvardija veiklos sritis, kuriose konsuliniai skyriai gali padėti užsienyje gyvenantiems piliečiams. Pagalba piliečiams gali būti teikiama per ambasadas arba per konsulatų. Vokietijoje veikia tik ambasada, turinti konsulinį skyrių ir ambasados skyrių Bonnoje. Konsulatų nėra, yra tik šeši garbės konsulai. Netrukus bus ir septintas.

Svarbi piliečių teisė yra teisė dalyvauti valdant savo šalį tiek tiesiogiai, tiek per demokratiškai išrinktus atstovus (33 str.).

Norint realizuoti šią teisę gyvenant užsienyje, reikia registruotis ambasadoje ir gauti balsavimo lapus. Kas įtrauktas į sąrašus kaip nuolat gyvenantis Vokietijoje, gauna pranešimą apie vykstančius rinkimus. Per paskutinius Seimo rinkimus Vokietijoje buvo užsiregistravę 1400 piliečių, tai labai menkas skaičius. Iš jų balsavo 1200.

LR Konstitucija piliečiui numato tik vieną pareigą: Lietuvos valstybės gynimą nuo užsienio ginkluoto užpuolimo (139 str.), t.y. LR piliečiai privalo atlikti karo ar alternatyviąją krašto apsaugos tarnybą. Gyvenant užsienyje, ši krašto gynybos pareiga nėra besąlygiška. Jau 6 metai, kai Lietuvoje yra daugiau savanorių, norinčių kariuomenėje tarnauti negu laisvų vietų. Norint patekti į krašto apsaugos tarnybą, reikia suėjus 16 metų pateikti gynybos atašė užpildytą formuliara ir sveikatos pažymėjimą. Sulaukus 18 metų galima tikėtis būti priimtam į kariuomenę. Jeigu pilietis tarnauti nenorės, faktiškai prievarta jo niekas ir neims.

Pagrindinė konsulinio skyriaus veikla:

* Informacijos rinkimas, susijęs su Šengeno sutartimi, su asmenų judėjimu, su dokumentų apsauga.

Hamburgo apylinkės atstovai: Raimunda Andreikėnaitė, Asta Baikauskaitė, Giedrius Norkūnas ir Aiva Rauzaitė

(Nuotrauka M. Šmitienės)

* Kelionių dokumentų išdavimas atstovaujamos valstybės piliečiams ir vizų bei atitinkamų dokumentų išdavimas kitiems4 asmenims.

Stuttgarto apylinkės atstovai:
dr. J. Norkaitis ir L. Klaffs

Jaunimo atstovai:
A. Šiugždinis, L. Lipšytė, S. Leuterytė ir M. Gaurilčikas

* Notarinių, civilinės metrikacijos ir pan. veiksmų atlikimas. Konsuliniai pareigūnai atlieka notarinius veiksmus legalizuojant dokumentus, t.y. paliudydami dokumentų, parašų ar vertimo tikrumą.

* Atstovavimas fizinių ir juridinių asmenų interesams, rūpinimasis apsaugoti turtą po piliečio mirties.

* Atstovavauti asmeniui teisme konsulinio skyriaus darbuotojai negali, nes Vokietijoje tokią teisę turi tik atitinkamą licenciją turintys advokatai. Apie prasižengimą ar nusikaltimą padariusio piliečio sulaikymą ambasada pranešama tik tuo atveju, jei sulaikytasis asmuo to pageidauja. Prašomas konsulinis pareigūnas privalo aplankyti sulaikytąjį ir pasitikrinti, ar laikomasi įstatymų ir tarpvalstybinių bei tarptautinių sutarčių.

Sulaikytų piliečių Vokietijoje perėjais metais buvo 6 500, daugiausia dėl vagysčių arba dėl užsieniečių teisės pažeidimų. Tikslumo dėlei reikia pasakyti, kad anksčiau atvykdavo iš Rytų Europos nemažai moterų, turinčių lietuviškus pasus, nors jos nebuvo lietuvės.

* Teisinių dokumentų tvarkymas: civilinės būklės įrašų pakeitimai, paso pakeitimas. Šiuose darbuose konsuliniam skyriui tenka tik pagalbinė funkcija. Tai reiškia, kad dokumentai nesutvarkomi ambasadoje, bet jie persiunčiami atitinkamoms įstaigoms Lietuvoje. Todėl dokumentų tvarkymas ilgai užtrunka ne dėl ambasados kaltės, bet dėl sudėtingos procedūros. Normaliai dokumentams sutvarkyti reikia 1–2 mėnesių, o pasų keitimas ar tvarkymas gali užtrukti iki trijų mėnesių. Todėl patartina visiems laiku susirūpinti tais reikalais.

Diskusijose natūraliai kilo įvairių kitų klausimų, ypač susijusių su gyvenamosios vietos deklaravimu, mokesčių mokėjimo tvarka ir pan. Daug ką domino ir vairuotojo pažymėjimas. Prašėjai paaiškino, kad Lietuvos Respublikoje išduotas vairuotojo pažymėjimas Vokietijoje yra pripažįstamas galiojančiu. Tačiau pagal ES ir Vokietijos teisę, jeigu asmuo gyvena (yra įsidarinęs) Vokietijoje, o pažymėjimą gauna kitoje Europos Sąjungos valstybėje, jis Vokietijoje nepripažįstamas, nes pažymėjimo išdavimu turi rūpintis ta valstybė, kurioje asmuo gyvena, o ne ta, kurios pilietis jis yra. Todėl tik tuo atveju, jei asmuo keičia savo gyvenamąją vietą ir su savimi atsiveža vairuotojo pažymėjimą, jis galioja. Jeigu jis, čia gyvendamas, įsigyja pažymėjimą kitoje valstybėje, jis negalioja. Iki 2004 metų Lietuvoje išduoti pažymėjimai neturi galiojimo termino, tačiau pagal Lietuvos tvarką jie galioja tik iki 2005 m. gruodžio 31 d. Vėliau išduoti galioja iki nurodytos datos, t.y. dešimt metų. Rekomenduotina Vokietijoje gyvenantiems asmenims, turintiems lietuviškus vairuotojo pažymėjimus, juos pasikeisti nelaukiant, kol pasibaigs jų galiojimo laikas. Keičiant juos terminui pasibaigus, tenka laikyti egzaminus iš naujo.

LIETUVIŲ KULTŪROS PROPAGAVIMO GALIMYBĖS UŽSIENYJE

Propaguoti lietuvių kultūrą išeiviai nuo seno laikė vienu svarbiųjų savo uždavinių. Tai nebuvo lengva. Viena, susidomėjimas maža krašto kultūra nebuvo jau toks didelis, ir antra, išeivių kultūrininkų bazė buvo ribota. Lietuvai tapus nepriklausoma ir šioje srityje daug kas pakito. Išsilaisvinę kraštai savaime pateko į didesnio susidomėjimo akiratį ir atsirado galimybė valstybės mastu ir ištekliais pristatyti savąją kultūrą užsieniui.

Apie lietuvių kultūros propagavimo galimybes referavo tik šiais metais paskirta LR ambasados kultūros atašė Rasa Balčikonytė.

Pradžioje referentė supažindino su savo veiklos sritimi ir darbo apimtimi. Viena iš veiklos sričių yra būti kultūros informacijos centru. Kasdien ateina 2–18 užklausimų įvairiais reikalais. Ypač gausus yra poreikis medžiagos parodomis ir jų katalogams, lietuvių literatūros ištraukų vertimų ir pagalbos

jų prezentavimui. Prie atašė uždavinių priklauso taip pat teikti informaciją suinteresuotoms Lietuvos įstaigoms apie tai, kas vyksta Vokietijoje kultūros sferoje.

Kita didelė darbo sritis yra renginių organizavimas arba prisidėjimai

Dalyviai: **dr. R. ir P. Odiniai; J. Venckutė**

mas prie kitų organizuojamųjų. Renginius būtų galima skirti į tris rūšis. Viena, naujųjų ES šalių bendri projektai. Nuo 2004 m. gegužės 1 d. iki 2005 m. gegužės 1 d. paskelbti Naujųjų ES šalių kultūros metais. Vyksta daug renginių, kurių metu prisistato visos arba tik dalis naujųjų ES narių įvairiose kultūros srityse.

Antra, dailės ir fotografijos meno parodų, kino festivalių organizavimas ar lietuviškų filmų rodymas, pokalbių ir diskusijų tais klausimais rengimas.

Trečioji sritis – pavienių projektų realizavimas, dažniausiai su partneriais vokiečiais. Tai užtikrina didesnę dėmesį ir finansinę bazę. Pvz., buvo rengti ir sėkmingai praėjo "Liepaičių", P. Vyšniausko koncertai, sausio mėnesį rengia-

Vasario 16-osios gimnazijos mokiniai atlieka meninę programą; diriguoja G. Ručys
(Nuotrauka M. Šmitienės)

ma Lietuvos dizaino paroda. 2005 metais numatyta prisidėti prie Lietuvos-Hesseno 10 metų partnerystės sukurtų renginių, o 2006 metais Lietuva yra pakviesta būti "Szene in NRW" festivalio

kurios konkrečios kultūros propagavimo detalės ir galimybės lietuvišką kultūrą rodyti ir Vokietijoje gyvenantiems lietuviams.

garbės viešnia.

Ateityje kultūros atašė yra užsibrėžusi sudaryti duomenų bazę apie Vokietijoje gyvenančius žmones, kurie išmanytų Lietuvos kultūrą ir galėtų ją pristatyti renginiuose, ir sudaryti Vokietijoje gyvenančių lietuvių menininkų sąrašą, kad, reikalui esant, būtų galima juos įtraukti į renginius.

Didžiausia Vokietijoje yra vaizduojamojo meno, klasikinės muzikos ir folkloro paklausa. Didelis susidomėjimas yra ir vaikų bei jaunimo renginiais.

Diskusijose buvo aptartos kai kurios konkrečios kultūros propagavimo detalės ir galimybės lietuvišką kultūrą rodyti ir Vokietijoje gyvenantiems lietuviams.

GRĮŽTANČIŲ Į LIETUVĄ GYVENTI ASMENŲ TEISINIAI PAGRINDAI

Grįžti į tėvynę troško visi Antrojo pasaulinio karo pabėgėliai. Laikas ir gyvenimo realybė tą troškimą apmalšino. Todėl, atsiradus realiai grįžimo galimybei, masiško grįžimo nebuvo. Tačiau yra grįžtančiųjų. Su grįžimo sunkumais susidurs ir norintys grįžti neseniai išvykę ar šiandien išvykstantys lietuviai. Todėl svarbu turėti įstaigą, kuri teiktų reikiamą informaciją ir pagalbą.

Gimnazijos direktorius A. Šmitas ir Ž. Beliauskas

Apie Lietuvos grįžimo į tėvynę informacijos centrą pranešė jo vedėjas Žilvinas Beliauskas. Centras siekia tiksliai ir teisingai išaiškinti, kaip Lietuvoje sprendžiami visi grįžtančiųjų į Lietuvą gyvenimo dalykiniai klausimai. Todėl Centro darbuotojai renka, kaupia, apibendrina ir platina informaciją apie Lietuvos Respublikos įstatymus ir kitus teisės aktus, itin svarbius įsiliejant į Lietuvos gyvenimą. Tai:

- * Pilietybės atgavimas ir visi susiję su pilietybe klausimai.
- * Persikėlimo, įskaitant turto perkėlimą, sandaigų pervedimo, muitų sistemos ir kitos įsikūrimo problemos.
- * Sveikatos draudimas, grįžusių asmenų sveikatos priežiūra.
- * Pensijų pervedimas, jų apmokestinimas.
- * Apsirūpinimas būstu, žemės sklypo būstui statyti įsigijimas, socialinės garantijos, socialinių paslaugų įstaigos ir socialinės saugos sistema.

- * Įsidarbinimo galimybes, kvalifikacijų ir diplomų pripažinimas.
- * Lietuvių kalbos mokymasis.
- * Verslo steigimo galimybės, sąlygos, įstatymai, licencijos, mokesčiai ir pan.
- * Turistinės ir poilsinės kelionės.
- * Galimybės mokytis Lietuvoje.
- * Organizuojamos stovyklos vaikams.
- * Reikalingi kontaktiniai asmenys ir organizacijos Lietuvoje.
- * Įdomūs kultūriniai renginiai, mokslinės konferencijos, sporto žaidynės, laisvalaikio praleidimo galimybės Lietuvoje.
- * Kiti išskylantys klausimai.
- * Nuolatinė pagalba jau grįžusiems į Lietuvą užsienio lietuviams.

Diskusijose buvo aptarta daugelis praktiškų klausimų. Jų aptakojimas užimtų čia per daug vietos. Ne viskas visiems yra ir vienodai įdomu. Todėl norint informacijos galima kreiptis tokiu adresu: Lietuvos grįžimo į tėvynę informacijos centras Gedimino pr. 24, LT-01141 Vilnius, 5-231 3623

El. paštas: info@lgitc.lt, www.lgitc.lt

(Info)

Po darbo:

R. Gasiūnas, M. Šmitienė, V. Kaminskienė, R. Margevičienė ir B. Lipšienė

Dvidešimt ketvirtasis Lietuvių kultūros instituto (LKI) suvažiavimas – mokslinė konferencija vyko 2004 m. spalio 8–10 d. Hüttenfelde, Romuvos pilaitės didžiojoje salėje. Paskaitose ir diskusijose dalyvavo per 60 LKI narių ir svečių.

Suvažiavimas prasidėjo penktadienio vakare. Jį sveikinimo žodžiu pradėjo LKI vedėjas dr. Vincas Bartusevičius. Jis pirmiausia pasveikino suvažiavime dalyvaujančius naująjį Lietuvos Respublikos ambasadorių Vokietijoje Evaldą Ignatavičių, jo pavaduotoją įgaliotąjį ministrą Vytautą Gudaitį, taip pat neseniai paskirtą kultūros atašė Rasą Balčikonę. Jis trumpai

pristatė Vokietijos lietuvių bendruomenę bei LKI ir išreiškė viltį, jog bendradarbiavimas tarp ambasados ir bendruomenės darbuotojų bus darnus ir glaudus, nes užsienio lietuvių problema yra ir Lietuvos Respublikos problema.

LIETUVOS KRAITIS EUROPAI
Lietuvių kultūros instituto
2004 m. suvažiavimas

nariui ir LKI bibliotekos vedėjui Artūriui Hermanui Lietuvos Respublikos Prezidento apdovanojimą – ordino "Už nuopelnus Lietuvai" Karininko kryžiu.

Ambasadorius E. Ignatavičius savo sveikinimo žodyje pasidžiaugė lietuvių bendruomenės aktyvumu ir pažadėjo remti bei skatinti jos kultūros iniciatyvas. Ta proga jis įteikė LKI valdybos

Paskaitos ir diskusijos

Šiais metais Lietuva tapo visateise Europos Sąjungos nare. Suvažiavime užsibrėžta panagrinėti, su koku kraičiu Lietuva atėjo, kuo ji gali praturtinti Europą, kokia patirtimi ir gebėjimais ji gali pasiūlyti ES.

*** Pirmąją įvadinę paskaitą "Lietuvos kraitis Europai" skaitė prof. dr. Edvardas Gudavičius iš Vilniaus. Jis plačiu istoriko žvilgsniu analizavo Europos tautų ir civilizacijų raidą ir bandė joje nustatyti Lietuvos vietą. Jis teigė, kad Lietuva praplėtė Europos ribas kaip jos civilizacijos subjektas, tuo būdu atnešdama Europos politinei sistemai pusę rusiškųjų žemių. Dėl to šiandien egzistuoja ukrainiečių ir baltarusių tautos. Nuo XV a. pradžios Lietuva tapo Vakarų Europos užtvara prieš į ją besiveržiančius Rytus. Iš Lietuvos kilusi Jogailaičių dinastija, kuri XVI a. ko-vojo su habsburgiečiais ir sukūrė Lenkijos-Lietuvos Respubliką, užtikrino, kad Vidurio Europos kultūros užtvara išsilaikė iki XVIII a. Lietuva užtikrino erdvę plėstis miestams ir Magdeburgo teisei. Priimdama lotynišką raštą ji savaime padarė įnašą į bendrą Europos raštiją. Mokslo srityje Lietuva liko daugiau gaunančioji pusė, nors kai kas iš svarbios ir plačiau žinomos mokslinės literatūros buvo ir lietuvių arba Lietuvoje parašyta.

Susumuodamas E. Gudavičius padarė išvadą, jog Lietuva kaip ir kitos naujosios Europos tautos Europos civilizacijai daug, bet kartu ir mažai, davė, nes jos, pavėluotai atėjusios į Europą, ją rado daug toliau pažengusią, ir todėl turėjo išsikovoti sau deramą vietą. Kaip Lietuvos priklausomumo Europai naujesnės istorijos pavyzdį E. Gudavičius paminėjo lietuvių kovą su caristine Rusija dėl savo

spaudos. Tai buvusi sena krikščioniška, kartu europietiška savimonė, kuri nepažūstama nepriėmė ir sėkmingai atmetė svetimos civilizacijos kėslus. Tai buvusi bene didžiausia Lietuvos dovana Europos civilizacijai. Šioji laimėjo subjektą, kuris ir didžiausioje priespaudoje bei pažemintas neišdavė jos vertybių.

LKI suvažiavimo dalyvių dalis
(nuotrauka M. Šmitienės)

*** Kitose paskaitose žvelgta į tai, koks tas Lietuvos įnašas į Europą buvo atskirose srityse. Jaunas vokiečių istorikas, Erfurto universiteto docentas dr. Mathias Niendorfas kalbėjo apie tai "Ką sako europiečiui Lietuvos istorija". Prelegentas, apibrėžęs Lietuvos istorijos terminus, svarstė, ką Lietuvos istorija galėtų ar turėtų europiečiui pasakyti ir kiek ji padeda suprasti Europos istoriją. Jo manymu, jau vien darbas su Lietuvos istorija gali duoti svarbų indėlį mokslui. Lietuva, kaip žinia, dokumentuose pirmą kartą paminėta 1009 metais, priėmusi krikščionybę išgyveno modernizacijos postūmį. Prelegentas išskėlė trijų Lietuvos Statutų reikšmę, kurie garantavo tam tikrą gyvenimo sąlygų lygiateisiškumą, ir moterų statusas ten palyginti buvo ne toks jau blogas. Taigi buvo ryškus tam tikras Lietuvos teisės pranašumas. Išvis teisė tais laikais buvo lietuvių

identiteto pagrindas. Kalba tik vėliau juo tapo. Prelegentas kiek skeptiškai vertino bandymus Lietuvai priskirti užtvaros funkcijas (kaip krikščioniško Vakarų pasaulio užtvara prieš Rytus), daugiau jis linkęs pritarti tilto tarp Rytų ir Vakarų funkcijai (kuri, beje, nėra jau tokia nauja). Lietuvos istorija nėra vien lietuvių istorija, kaip ir Europos istorija nėra vien europiečių istorija, – padarė išvadą prelegentas.

*** Teologijos magistras, literatūros kritikas, vertėjas ir žurnalistas Cornelius Hellis iš Vienos kalbėjo tema "Ką sako europiečiui lietuvių literatūra". Jo trumpas atsakymas į klausimą būtų – matyt, nedaug. Nes literatūra tik tam gali kalbėti, kuris geba ją skaityti. Kadangi nedaug kas iš europiečių moka lietuviškai, su lietuvių literatūra susipažinti gali tik iš vertimų. O

jų yra nedaug. Prelegento manymu, negalima būtų kalbėti ir apie "europietį" apskritai. Jis išskyrė bent 8 skirtingas kraštų grupes su skirtingomis aplinkybėmis, plačiau sustodamas prie prancūzų, anglų ir vokiečių kalbomis kalbančiųjų grupės ir dar specialiau – prie vokiškai kalbančiųjų kraštų, kadangi juos geriausiai pažįsta. Angliškai kalbantys kraštai savo ruožtu yra gana skirtingi, išsimitę po visą pasaulį, tačiau juose iš kitų kalbų verstos literatūros nuošimtis yra labai mažas. Prancūzai yra kultūriškai labiausiai autarkiškas kraštas, turintis kiek provincialumo. Vokiškai kalbantys kraštai labiausiai domisi mažųjų tautų literatūra. 11,3 nuošimčių visų Vokietijoje leidžiamų knygų yra vertimai, tačiau beveik pusė jų yra vertimai iš anglų kalbos, apie 8 nuošimčiai – iš prancūzų. Iki šiol joks lietuvis rašytojas neįsivertino Vokietijos knygų rinkoje. Didžiausius tiražus yra pasiekusi J. Ivanauskaitė (1200 egz.),

Lietuvių literatūros antologija (1000 egz.), visos kitos lietuvių autorių išleistas knygos nepasiekė po 1000 egz. tiražo.

Lietuvių literatūra Vokietijoje neturi nuoseklios paklausos. Tam tikromis progomis pakyla susidomėjimas (pvz., Nepriklausomybės kovų metu, 2002 m. Frankfurto knygų mugės proga, tikimasi ir 2009 metais didesnio dėmesio). Daug padeda ir tai, jei Lietuva tampa Europos krepšinio nugalėtoja. Taip pat svarbu yra pagauti tinkamą momentą knygai išleisti. Lietuvoje yra geros literatūros, kuriai paplsti jau yra per vėlu. Prelegentas nurodė ir tai, kokia tematika užsienio skaitytojas galėtų domėtis. Kokia bus lietuvių literatūros ateitis Europoje, priklausys nuo daug faktorių pačioje Lietuvoje ir Europoje. Galimybės savo literatūrą propaguoti yra knygų mugės, poezijos festivaliai, bendradarbiavimas su kitų kraštų rašytojais, specialių progų išnaudojimas ir, be abejojimo, planingas vertimų skatinimas. (Ne vienas literatūros Nobelio premijos laureatas jos būtų negavęs, jei jo kūryba nebūtų buvusi išversta į anglų, prancūzų ar vokiečių kalbas.)

*** Radijo korespondentė Vida Kaluza iš Berlyno referavo tema "Lietuvių filmas ir teatras pakelyje į Europą (išsivystymas nuo 1990 metų)". Anksčiau kiekvienas Lietuvos filmas buvo kuriamas valstybinėje studijoje ir finansuojamas iš valstybės lėšų, o Lietuvai atgavus nepriklausomybę viskas radikaliai pasikeitė. Šarūnas Baras įkūrė pirmąją nepriklausomą kino studiją, jį sekė kiti. 1992 m. visos nepriklausomos kino studijos daugiau pagamino filmų negu didžioji studija. Pagrindinė šio meto problema yra pinigų stygius. Jų gaunama iš prodiucerių, iš kultūros fondų ir iš bendradarbiavimo su užsienio firmomis. Televizija, kaip filmų užsakovė, nevaizdina jokio vaidmens. Pokyčiai matyti ir temas renkantis (pvz., Sibiras, tremtiniai) ir iš darbo būdo (nėra cenzūros, laisvas temų ir metodų pasirinkimas). Orientuojamasi į meninius filmus, kadangi turint mažai pinigų ir esant menkai technikai čia galima daugiausia pasiekti. Matyti tam tikras lietuvių pasisekimas tarptautiniuose meninių ir dokumentinių filmų festivaliuose.

Teatro padėtis panaši. Anksčiau visos kultūros institucijos buvo valstybės priežiūroje ir jos finansuojamos, o atgavus nepriklausomybę viskas pakito. Atsiskyta principo – vienas teatras, vienas ansamblis. Greitai rastas sąryšis su Vakarų Europos postmodernizmu, sėkmingai ieškota naujų išraiškos formų, išsilaivinta iš vietos ir teksto varžtų. Žymi-

ausieji užsienyje savo ansamblius sukūrę režisieriai yra Eimuntas Nekrošius ir Oskaras Kuršunovas.

*** Muzikologės ir pianistės prof. dr. Ramintos Lampsatytės iš Berlyno pranešimo tema "Ką sako europiečiai lietuvių muzika ir menas". Prelegentė, peržvelgusi pasaulinio masto lietuvių muzikus, padarė išvadą, kad jų skaičius yra reliatyviai mažas, tačiau ne per mažas 3,5 mln. tautai. Lyginant proporcingai muzikos žvaigždžių Lietuva turi daugiau negu Vokietija, Švedija ar Prancūzija. Panašus vaizdas ir lyginant antrosios eilės (Europo lygio) muzikus. Lietuvos padėtis čia vėl geresnė negu, pvz., Portugalijos, Danijos ar Belgijos, tačiau prastesnė negu Olandijos, Šveicarijos ar Airijos.

Lietuvių muzika Europoje sistemingai nepropaguojama, tačiau vyksta nemažai koncertų įvairiomis progomis, muzikos festivaliuose, knygų mugėse, įstojimo į ES proga ir pan. Apskritai lietuviška muzika platinama angažuotų pavienių asmenų dėka.

Panaši padėtis ir meno srityje. Pasauliniu mastu garsus yra tik vienas kitas menininkas. Savo pranašumu Lietuva šiuo metu pasižymi grafikos, fotografijos ir kino mene. Tapyba reiškiamasi neblogai, tačiau ne taip gerai, kaip, pvz., Latvijoje. Taip pat nebloga padėtis skulptūros ir knygų iliustravimo srityje. Vėlgi neblogas balansas – mažas kraštas, tačiau nemažai tarptautiniu mastu žinomų menininkų keliose specialiose srityse.

Lietuvių tiek muzikai, tiek menui būdingas lyriškumas, tikslumas, archaiškumas, polinkis į vienatvę ir filosofavimą. Dažnai jie kultivuoja mažas formas, naudoja gležnesnes, natūralesnes medžiagas. Pasakojama apie savo tautą ir platesnę Europos erdvę, jaučiama meilė detalei, kontempliacinis nusiteikimas, skausmo išgyvenimas ir simbolinės vertybės. Lietuvių menas melancholiškas, su vilties priemaišomis.

*** Istorikas prof. dr. Alfredas Bumblauskas iš Vilniaus kalbėjo apie Lietuvos Didžiosios Kunigaikštystės konfesinį pliuralizmą europietiška kontekste. Prelegento manymu, konfesijų pliuralizmas, klestėjęs LDK, neturi sau pavyzdžio kituose Europos kraštuose. Jis sukaitė 10 konfesijų, taikiai besireiškančių XVI a. ir vėlesnėje Lietuvoje (katalikai, ortodoksai, graikų apeigų katalikai, evangelikai liuteronai, evangelikai reformatai, arijonai, žydai, karaimai, musulmonai, sentikiai).

Prelegentas pristatė įvairias teorijas, bandančias paaiškinti, kodėl to meto Lietuvoje viešpatavo konfesinis sugyvenimas, kurio tokio niekur kitur tuo metu

nebuvo, taigi pagrįstai galima teigti, kad nuo XVI a. vidurio europietiškos pakantų lopšys stovėjo Lietuvoje. Jis analizavo reformacijos, pavėluotos krikščionybės atėjimo, Vidurio-Rytų Europos specifikos įtaką šiam reiškiniai.

Lietuvos kaip ir visos Rytų Europos vėlavimas, šio regiono luominės visuomenės "dvaro absoliutizmas", Lietuvos buvimas ties dviejų pasaulių riba, paaiškina XVI a. konfesinį pliuralizmą. Tačiau visos šios aplinkybės neleidžia konfesinio pliuralizmo pavadinti tolerancija ir gretinti jį su XVII a. Olandijos reiškiniais. Jis neatitiko šviečiamojo amžiaus pagimdytų tolerancijos principų, kurie apėmė visus visuomenės luomus. Todėl tenka kalbėti tik apie bajorų luomo toleranciją. LDK konfesinė ir kartu kultūrinė įvairovė gali tapti šaltiniu įvairias nacionalizmo, autoritarizmo ir totalitarizmo ideologijas pergyvenusios Lietuvos atsinaujinimui, – teigė A. Bumblauskas.

Po visų paskaitų vyko gyvos diskusijos: Suvažiavimo pabaigoje buvo susumuotos išvados, apžvelgtos suvažiavime keltų temų mokslinės perspektyvos.

Koncertas

Gaiva Bandzinaitė, Irena Bespalovaitė

Šeštadienio vakarą koncertą atliko Stuttgarto valstybinėje operoje dainuojanti Irena Bespalovaitė (sopranas) ir Salzburgo Mozarteume dirbanti Gaiva Bandzinaitė (pianinas). Publika buvo sužavėta ir negailėjo aplodismentų.

LKI narių susirinkimas

Lietuvių kultūros instituto nariai sekandienį susirinko aptarti einamųjų reikalų. Buvo išklausti pirmininko ir kontrolieriaus pranešimai, aptarta ateities veikla ir patvirtinta ateinančios kadencijos valdyba: dr. Vincas Bartusevičius, dr. Vilius Lėnertas ir dipl. bibl. Artūras Hermanas, kontrolieriumi patvirtintas Petras S. Odinis. (V.B.)

Frankfurto apylinkė

FRANKFURTE LIETUVIAI MUŠĖ IR BADĖ TAUTIEČIUS

Lietuvių susitikimą Frankfurto Švč. Marijos Rožinio bažnyčios parapijos salėje sekmadienį, lapkričio 7 d., aptaškė tautiečių kraujas. Penkiolika metalinėmis lazdomis ir peiliais ginkluotų jaunuolių, kalbančių lietuviškai, užpuolė Frankfurto lietuvių bendruomenės narius, likusius tvarkyti salės. Trys vyrai buvo sužeisti savo vaikų akivaizdoje. Šiuos nukentėjusiuosius teko vežti į ligoninę, kur jiems buvo susiūtos žaizdos galvoje ir kitose kūno vietose.

Triukšmavo per pamaldas

Frankfurto ir jo apylinkių lietuviai, tarp kurių pastaruoju metu ypač padaugėjo studentų, Švč. Marijos Rožinio bažnyčio-

je susitinka kiekvieną pirmąjį mėnesio sekmadienį. 13 val. lietuvių kunigas paprastai laiko mišias, o po jų visi susirenka prie bendro stalo išgerti kavos ar arbatos, pabendrauti su draugais, susipažinti su atvykusiais iš Lietuvos tautiečiais. Šį kartą jau mišių metu keli tautiečiai bažnyčioje ėmė triukšmauti, rūkė, gėrė alkoholį. „Jie elgėsi kaip kokioje karčemoje“, – piktinosi siautėjimą matę tautiečiai. Triukšmadariai buvo išprašyti lauk. Tačiau po kelių valandų jie grįžo kartu su girtais bei ginkluotais sėbrais ir pradėjo be perspėjimo mušti aplinkinius – tiek vyrus, tiek moteris.

„Kas buvo tie užpuolikai, niekas iš mūsų iki šiol negali paaiškinti. Gal pavyks tai

padaryti policijai“, – spėjo ilgametis lietuvių bendruomenės narys Romas Šileris. Jis sakė tik vieną užpuolikų anksčiau matęs bažnyčioje.

Išgyvena dėl ateities

Lietuvių bendruomenei Frankfurte po kruvinojo sekmadienio teks spręsti dilemą – ar rengti tradicinį kalėdinį susitikimą gruodžio 5-ąją. „Turime ir toliau tęsti veiklą – juk per tuos dešimt metų įveikėme ir sunkesnes problemas“, – teigė bendruomenės nariams kunigas Alfonsas Kelmelis.

Jolita Venckutė

(Iš „Lietuvos ryto“, 2004 11 09)

Hamburgo apylinkė

IŠRINKTA NAUJA APYLINKĖS VADOVYBĖ

Hamburgo apylinkės visuotinis narių susirinkimas įvyko 2004 m. spalio 16 d. Slaptu balsavimu buvo išrinkta naujoji valdyba, kuri vėliau pareigomis pasiskirstė taip:

Pirmininkė – Asta Baikauskaitė, Randersweide 4, 21035 Hamburg, tel. 040-23933598, 0172-1568312, el. paštas lavista@gmx.de

Sekretorė – Aiva Rauzaitė, tel. 04174-596866, 0176-24096336, el. paštas aiva_rauzaite@yahoo.de

Kasininkė – Jolita Savolskytė, tel. 040-889 36474, 0179-738 3964, el. paštas jolsalita@yahoo.de

Kultūros atstovė – Raimonda Andreikėnaitė, tel. 040-65492894, 0174-1616004, el. paštas raimonda@gmx.de

Atstovas internetui – Giedrius Norkūnas, tel. 040-73925275, 0160-1680778, el. paštas zaltysx@yahoo.de

A. Baikauskaitė ir A. Rauzaitė, stovi: J. Savolskytė, G. Norkūnas ir R. Andreikėnaitė

Iš Hamburgo apylinkės 2003–2004 metų veiklos

Šiuo metu Hamburgo apylinkėje yra 81 visateisis narys. Per paskutinius metus įstojo 9, išstojo 2 nariai.

Pagrindinis valdybos tikslas buvo suburti Hamburge gyvenančius lietuvius, skatinti lietuvių, puoselėti lietuvių literatūrą, muziką ir meną, taip pat aktyviai prisidėti prie kultūrinio ir socialinio judėjimo mieste ir skleisti jame informaciją apie Lietuvą ir jos raidą.

Svarbu, kad buvo turėta galimybė naudotis lietuvių katalikų misijos patapomis, kur reguliariai vieną kartą per mėnesį rinkosi Hamburgo lietuviai iš arti ir toli.

Hamburge, kaip ir kitose Vokietijos lietuvių apylinkėse, vyksta daug panašių renginių. Pvz., Kalėdų eglutė ir Vasario 16-osios minėjimas. Pastarasis yra populiariausias ir geriausiai lankomas renginys tiek senų, tiek jaunų žmonių iš daugelio Šiaurės Vokietijos kampelių.

Hamburgo apylinkės valdybos veikla ši-

ais renginiais neapsiribojo, todėl vertėtų paminėti ir kitus renginius:

1. Praėjusį vėlyvą rudenį sukvietėme visus bendruomenės narius į adventinę vakaronę. Jos tikslas buvo ne tik pabendrauti, bet ir prisiminti senas lietuviškas advento tradicijas.

2. Šiuos metus pradėjome jau tradicija tapusia Kalėdų eglute, kurioje pagrindinis dėmesys buvo skiriamas vaikams. Mūsų jaunieji šiemet ypač pasistengė ir, Salomėjos Boettcher padedami, suvaidino lietuvišką pasakėlę.

3. Vasario 16-osios minėjimas praėjo iškilmingai, šurmulingai ir linksmai. Jau-nimas linksminosi iki paryčių.

4. Europos lietuvių krepšinio II turnyras pritraukė į Hamburgą daug jaunimo iš visų Europos kampelių. Prie šio didelio renginio ruošos prisidėjo ne tik Hamburgo jaunimas, valdybos narės, bet ir kiti aktyvūs bendruomenės nariai.

5. Negalima nepaminėti ir sportiškos Joninių šventės birželio pabaigoje.

6. Po vasaros atostogų valdyba baigė savo kadenciją Doloresos Kazragytės kūrybiniu vakaru. Netgi vaikai turėjo progos susitikti su aktore šeštadienio popietę.

Norisi pasidžiaugti ne tik renginiais, bet ir tuo, kad Hamburge turime tautinių šokių grupę „Gintaras“, kuriai vadovauja Elena Baliulienė ir kuriai groja Ričardas Baliulis. Šokių grupė buvo šiais metais labai aktyvi ir turėjo galimybę garsinti Lietuvos vardą įvairiuose Hamburgo miesto renginiuose ir už jo ribų. Taip pat Hamburgo bendruomenės atstovai ir valdybos narės praėjusį rudenį atstovavo mūsų apylinkėi Europos dienoje Hamburgo Rotušės aikštėje ir dalyvavo darbuotojų suvažiavime Hüttenfelde.

Didžiausia naujovė Hamburge, kurios negalima nepaminėti yra tai, kad spalio

23 d. pradėjo veikti lietuviška mokyklėlė. Su vaikais dirba dvi mokytojos – Salomėja Boettcher ir Raimonda Andreikėnaitė. Šių dviejų moterų iniciatyva bus pagaliau įgyvendinta jau seniai subrendusi idėja.

Skelbiame tiems, kurie dar nežino, kad dar tebeveikia Hamburgo lietuvių sveitinė internete (www.hamburgas.de), kurią tvarko mūsų valdybos narė Rasa Ingvarsson. Tai puiki galimybė skleisti informaciją apie mus bei vykstančius renginius.

Noriu padėkoti valdybos narėms Astai Rasai, Raimondai ir Beatai, taip pat visiems aktyviems Hamburgo bendruomenės nariams, kurie visada randa laiko ir noro prisidėti prie hamburgiečių veiklos.

(Iš pirmininkės Dalios Henke pranešimo)

Romuvos apylinkė

NAUJA VALDYBA

Š.m. spalio 24 d. įvyko Romuvos apylinkės visuotinis narių susirinkimas. Nuo darbų studijų ar šeimų atitrūkę į susirinkimą atvyko 29 nariai. Romuvos apylinkės pirmininkė Audronė Ručienė perskaitė pranešimą apie Romuvos apylinkės veiklą 2002–2004 metais. Atsiskaitė ir kasininkė bei revizijos komisija. Visi piniginiai reikalai buvo rasti teisingai tvarkomi, tad visa valdyba buvo atpalaiduota nuo atsakomybės.

Į naująją valdybą buvo išrinkti ir pareigomis pasiskirstė šie apylinkės nariai:

Grėtė Kotkienė – pirmininkė

Vytas Lemke – pirmininkės pavaduotojas, Gerhardas Kotkė – kasininkas, Bronė Lipšienė – sekretorė ir Sandra Balz – narė

Po oficialios susirinkimo dalies nariai neskubėjo skirstytis. Liko dar pabendrauti ir pasišnekučiuoti prie kavos puodelio, vyno taurės. Vakarą muzikos garsais pamalonino žymus Romuvos apylinkės saksofonistas Vaidas Brūderis, pianinu paskambino mokytojas Gintaras Ručys. Po tokios veiklios apylinkės valdybos naujai valdybai bus nelengva išlaikyti pasiektą lygį.

Pirmininkė Grėtė Kotkienė

Pranešimas

Romuvos apylinkės valdyba norėtų mažiesiems apylinkės lietuviukams suteikti galimybę susidraugauti, pasimokyti dainelių ir kt. Mamytės galėtų pabendrauti tarpusavy ir pasidalyti patirtimi auginant vaikelius toli nuo Lietuvos. Joms taip pat būtų galima surengti atskirą programėlę.

Prašome pranešti telefonu 06256-1200, kas domisi tokiu pasiūlymu.

Bronė Lipšienė

Berlyno apylinkė

NEEILINIS APYLINKĖS NARIŲ SUSIRINKIMAS

įvyko š.m. spalio 10 d. Svarbiausias jo akcentas buvo naujojo pirmininko rinkimai, kuriuos teko rengti, nes bendruomenės pirmininkas išvyko gyventi į Lietuvą. Pirmą kartą išbandytas balsavimas paštu pasiteisino. Į apylinkę įsitraukė dar 6 nauji nariai, iš viso balsavime dalyvavo 31 narys. Gavęs 19 balsų nugalėjo Rimvydas Kisevičius; jam patikėta vadovauti apylinkei iki pavasario, kai bus rengiamas eilinis apylinkės narių susirinkimas.

Nauja valdyba:

Rimvydas Kisevičius – pirmininkas, Coppistr. 20, 10365 Berlin,

tel. 030-516 50914, 0177-3104692, el. paštas kiserim@aol.com

Artur Wilkat – valdybos narys, tel. 0174 8004007, el. paštas aras.w@gmx.de

Vilma Range – valdybos narė, tel. 0171 2406794, el. paštas vilmaza@one.lt

Viktoras Novatorovas – valdybos narys, el. paštas klajoklis@gmx.de

Vytautas Rovbutas – valdybos narys.

BERLYNE STEIGIAMA LITUANISTINĖ MOKYKLA

Kviečiame registruoti vaikus

Mokyklos tikslas – mokyti vaikus lietuviškai rašyti, skaityti ir dainuoti, supažindinti su Lietuvos gamta, istorija, tradicijomis ir papročiais. Sieksime, kad lietuviškų šaknų turintys vaikai neatitrūktų nuo savo tėvų gimtinės, pažintų jos aktualijas, o grįžę į Lietuvą galėtų jaustis kaip visaverčiai tautiečiai. Pamokos vyks ambasados patalpose, dirbs trys – lietuvių kalbos, muzikos ir meno – mokytojos. Norinčius užsiregistruoti prašytume atsakyti į anketą, kurią galima rasti mūsų interneto puslapyje (www.berlynas.de) arba gauti iš pirmininko.

Lietuva žada paramą

Lapkričio 19 d. LR ambasadoje apylinkės pirmininkas R. Kisevičius, būsimos lietuviškos mokyklėlės mokytojos A. Weigel ir J. Kuolaitė susitiko su įgaliotuoju ministru V. Gudaičiu, pirmuoju sekretoriumi E. Petkevičiumi bei Tautinių mažumų ir išeivijos departamento prie LR Vyriausybės atstovėmis. Pokalbio tema buvo lituanistinių mokyklėlių steigimas ir veikla, rėmimo galimybės. Departamento atstovės atvežė daugybę dovanų ir ilgai lauktus vadovėlius vaikams. Tai reiškia, kad mūsų mokyklėlė jau greitai pradės veikti. Jei atitiksime tam tikrus reikalavimus, galime tikėtis finansinės paramos, o jei mokytojai gaus atestacijas, jiems netgi bus mokami kuklūs atlyginimai. Vaikams gali būti pasiūlytos nemokamos vasaros stovyklos Lietuvoje. Visa tai rodo žymiai pasikeitusį LR Vyriausybės požiūrį į išeiviją, – tai ir akcentavo mūsų viešnios.

GRAŽUS JUBILIEJUS

Nors švenčiama įvairiausių jubiliejų, tačiau gimimo dienos jubiliejus yra pats gražiausias ir prasmingiausias. Ypač jei žmogaus gyvenimas yra prasmingai praleistas. Lapkričio 16-tą dieną Lübecko lietuvių bendruomenės narė Eleonora Kušleikienė atšventė savo gražų 60-ties metų jubiliejų. Susirinkęs gausus draugų

ir artimųjų būrys pasveikino Eleonorą, palinkėjo sveikatos, laimės, būti ir toliau toliai linksmai ir aktyviai kaip ligi šiolei. Baigusi Vilniaus valstybinę konservatoriją dainininkės diplomu, ji daug koncertavo, o vėliau dirbo dainavimo dėstytoja. Prieš 14 metų atvykusi į Vokietiją, aktyviai įsijungė į Lübecko lietuvių gyvenimą. Visur skamba jos labai gražus balsas: tiek bažnyčioje, tiek kituose suėjimuose, pravedant įvairių datų paminėjimus, o taip pat dalyvaujant „Carito“ veikloje. Lnkime jai bendruomenės vardu ilgiausių metų, ilgiausių!

Lübecko apylinkės pirmininkas Horstas Simonas ir Donata Mülbredt

UŽDEKIME ŽVAKUTĘ

Lapkritis... šalnų pakąstu žydėjimu puošiasi visos kapinės, mirksi žvakelių šviesa ant kiekvieno supilto žemių kauburėlio. ... Lübeckiečiai lapkričio 14 d., nekausiu būreliu, nešini gėlių puokštėmis, susirinko prie kapinėse esančio lietuvių paminklo.

Pirmininkas H. Simonas tarė įžanginį žodį. Uždegdami žvakutes, prisiminėme mirusiuosius, už juos sukalbėjome poterių, sugiedojome „Marija, Marija“. Buvo aplankyti kapai tų, kurių jau niekas nebeaplanko, nes nėra nei artimųjų, nei giminių.

Susirinkę kavinukėje pasišnekėjome apie artėjančias šv. Kalėdas. Pirmininkas H. Simonas pranešė, kad yra pasiuntęs nuo Lübecko apylinkės 100 eurų per televiziją organizuotai laidai padėti „Alkstantiems vaikams“.

Evangelikų bažnyčia

IŠEIVIJOS VYSKUPAS VOKIETIJOJE

Pasikalbėjimas su išėivijos lietuvių evangelikų liuteronų vyskupu **Hansu Dumpiu**

Marija Dambriūnaitė-Šmitienė. Esate išėivijos lietuvių evangelikų liuteronų vyskupas. Nuo kada einate šias pareigas ir kas buvo vyskupas iki Jūsų?

Vysk. H. Dumpys. 1991 m. buvau Sindo išrinktas vyskupu. Sinodas renkasi kas 4 metus. Paskutinis buvo 2003 m. Toronte. Prieš tai evangelikams liuteronams vadovavo vyskupas Ansas Trakis, kuris mirė 1986 m. Po to 5 metus nebuvo vyskupo.

MDŠ. Kiek yra lietuvių evangelikų išėivijoje ir kuriose vietovėse jų daugiausia?

Vysk. H. Dumpys. Turime apie 3–4 tūkstančius lietuvių evangelikų išėivijoje. Čikagoje (JAV) yra dvi parapijos, Toronte (Kanadoje) viena. Šiek tiek mažesnės parapijos arba būreliai veikia Kalifornijoje ir Floridoje.

Parapijos turi ir sekmadienines mokyklėles. Šiuo metu turime 8 kunigus išėivijoje.

MDŠ. Koks yra Jūsų, išėivijos lietuvių evangelikų vyskupo, darbas?

Vysk. H. Dumpys. Pirmiausia lankau parapijas. Kalbu su kunigais ir parapijiečiais. Bandau jiems, kai reikia, padėti. Esu kviečiamas į ypatingus jubiliejus, ypatingomis progomis šventinti, sukalbėti minėjimuose invokaciją, perduoti lietuvių evangelikų sveikinimus, vienu žodžiu, reprezentacija – lietuvių evangelikų atstovavimas.

Šalia to jau 17 metų vedu religinę valandėlę per Margučio radiją (Čikagoje). Ji

transliuojama kas antrą savaitę.

MDŠ. Ar bendradarbiaujate su išėivijos katalikų sielovada ir jo vadovu prel. E. Putrimu?

Vysk. H. Dumpys. Pasitaikius progai vis pasikalbu su prel. E. Putrimu. Jau tris kartus esame Čikagoje turėję ekumenines pamaldas. Telefonu pasikalbam su katalikų parapijų atstovais. JAV LB religinių reikalų taryboje turime savo atstovą.

Romuvos apylinkės evangelikai su svečiu vysk. H. Dumpiu
(Nuotrauka M. Šmitienės)

MDŠ. Kokie Jūsų ryšiai su Lietuva?

Vysk. H. Dumpys. Ryšiai su Lietuvos evangelikų bažnyčia artimi. Nuo 1990 m. kasmet vykstu į Lietuvą. Paprasčiausiai vykdu Lietuvos evangelikų vyskupo pavestus uždavinius.

Mes prisidėjome prie evangelikų teologijos fakulteto Klaipėdos universitete steigimo bei išlaikymo ir skyrėme stipendijų. Pravedėme knygų vąj ir supirkome 1000 knygų jų bibliotekai. JAV parapijos remia Lietuvos kunigus finansiškai. Vyri-

ausioji bažnyčios taryba – konsistorija – pateikia labiausiai paramos reikalingų kunigų sąrašus. Didžiausios parapijos yra Vilniuje, Tauragėje, Šilutėje ir Klaipėdoje. Gauname prašymų paremti mažesnes parapijas. Taip pat palaikome ryšius su Lietuvos valdžios žmonėmis.

MDŠ. Ar naujai atvykę iš Lietuvos evangelikai jungiasi į Jūsų parapijas?

Vysk. H. Dumpys. Evangelikų atvyksta mažai. Naujai atvykusieji daugiausia yra katalikai. Pas mus pirmiausia kreipiasi tokiu klausimu: «Ar galite parūpinti darbo?» Čikagoje, Tėviškės parapijoje, yra viena aktyvi naujai atvykusi šeima. Per šventes ateina daugiau. Kai kurie dainuoja chore.

Manau, kad labai reikalinga kaip nors pasiiekti naujai atvykusius evangelikus. Tiesa, vienoje parapijoje jau antri metai veikia vaikų darželis, kuriame yra veik visi naujai atvykusiųjų vaikai.

MDŠ. Kodėl atvykote į Vokietiją?

Vysk. H. Dumpys. Turėjau du tikslus: Vieną – aplankyti Vasario 16-osios gimnaziją, susipažinti, pabendrauti su mokiniais bei vadovybe, taip pat ir su lietuvišiais evangelikais Hüttenfelde; antrą – įvesti a.a. kun. Tamaros Šmitienės vyrą Bernardą Schmidą į diakonus sekmadienį, spalio 3 d., Salzgitteryje. Bernardas Schmidas yra baigęs reikalingus teologijos mokslus ir sutiko tęsti žmonos darbą, aptarnauti keletą lietuviškų parapijų Vokietijoje.

MDŠ. Dėkoju už pokalbį ir linkiu Jums neišsekiančios energijos vadovaujant evangelikams išėivijoje.

VOKIETIJOS LIETUVIŲ JAUNIMO SĄJUNGAI – 30 METŲ

Norint suprasti mūsų sąjungos pradmenis, tenka žvelgti į 1965-uosius metus, kai Pasaulio Lietuvių Bendruomenė sušaukė pirmąjį Pasaulio lietuvių jaunimo kongresą (PLJK). Tuo metu Vokietijoje, kaip ir kitose šalyse atskiros jaunimo organizacijos nebuvo. Jaunimas dirbo kartu su visa bendruomene. Rengiantis kongresui Vokietijoje susikūrė Jaunimo metų komitetas. Po kongreso, kuris įvyko 1966 m., susiformavo VLB Jaunimo sekcija (1967 m.), kuriai priklausė svarbiausių jaunimo (skautų, ateitininkų, evangelikų jaunimo ratelio) ir jaunimu besirūpinančių organizacijų atstovai.

Antrajame PLJ kongrese (1972 m.) jaunimas, išreikšdamas savarankiškos organizacijos būtinumą, įsteigė Pasaulio lietuvių jaunimo sąjungą (PLJS). Nuspėjusią sąjungą steigti ir atskiruose kraštuose. Vokietijos jaunimo atstovai, grįžę iš II PLJ kongreso, sudarė Andrius Šmito vadovaujamą komitetą, kurio užduotis buvo parengti sąjungos statutą ir sušaukti steigiamąjį susirinkimą.

Į tokius jaunimo užmojus bendruomenė iš pradžių žiūrėjo gana skeptiškai. Buvo baiminamasi, kad jaunimas pasitrauks iš bendruomenės veiklos. Tačiau jaunimas visada jautėsi esąs bendruomenės dalis, ir ne vienas, kuris buvo aktyvus jaunimo sąjungoje, vėliau tęsė darbą lietuvių labui visos bendruomenės vadovybėje ir jos padalinuose.

Steigiamasis posėdis, kuriame dalyvavo apie 50 žmonių, įvyko 1974 m. birželio 2 d. Šią dieną galime laikyti oficialia Vokietijos lietuvių jaunimo sąjungos (VLJS) įkūrimo data. Pirmuoju pirmininku išrinktas Alfredas Lutzas.

Pirmaisiais metais nuveikta labai daug: leidžiamas laikraštėlis „VLJS žinios“, informacinis biuletėnis „Kontaktas“, kuriame vienu metu buvo sukaupta net 500 jaunuolių adresų, išrinkta kontrolės komisija, renkamas metinis nario mokestis. Praėjus penkiems mėnesiams po VLJS įsteigimo surengtas pirmasis politinis seminaras Annabergo namuose, Bonnoje. Šią tradiciją jaunimo sąjunga išlaikė iki šios dienos. 1975 metais išrenkama ir paruošiama 13 atstovų į III PLJ kongresą Pietų Amerikoje; devyni jų dalyvavo.

Iš kongreso Vokietijos atstovai grįžo su didele užduotimi – organizuoti ateinančią, ketvirtąją, PLJ kongresą Europoje. Įkurtas komitetas, pirmininku išrinktas Andrius Šmitas. Kongresas praėjo su dide-

liu pasisekimu Anglijoje ir Vokietijoje. Tačiau VLJS veikla nesiribojo vien kongreso rengimu. Vieną ar du kartus per metus buvo rengiami suvažiavimai Bonnoje arba Hüttenfelde. Į 1976 m. vasarą Hüttenfelde sušauktą jaunimo sąskrydį atvyko net daugiau kaip šimtas dalyvių. Paskutiniaisiais aštuntojo dešimtmečio metais „VLJS žinių“ leidyba buvo nutraukta, 1979 m. jaunimo sąjungos narių skaičius sumažėjo; 1980 m. pranešta, kad sąjungoje mažiau kaip šimtas narių. Todėl sąjungos veikla buvo nukreipta organizuoti kasmetinius politinius seminarus ir dalyvauti pabaltijiečių jaunimo suvažiavimuose Bonnoje. 1983 m. į V PLJ kongresą JAV iš dešimt rinktų atstovų nuvyko septyni.

Čia norėčiau pabrėžti Vasario 16-osios gimnazijos vaidmenį jaunimo sąjungos veikloje. Be gimnazijos vargu ar būtų buvę tiek veiklos. Galbūt Vokietijos lietuvių jaunimą būtų ištikęs panašus likimas kaip ir Prancūzijos, kur atskira jaunimo sąjunga beveik, tik pastaruoju metu nauja emigracijos banga iš Lietuvos bando atgaivinti šalyje jos veiklą. Vokietijoje LJS valdybą dažnai sudarydavo buvę Vasario 16-osios gimnazijos auklėtiniai ar net patys mokiniai.

Devintojo dešimtmečio antroje pusėje jaunimo sąjunga po truputį ėmė atsigaivinti, 1986 metais sąjunga turėjo apie šimtą narių. Į VI PLJ kongresą 1987-1988 m. Australijoje dėl lėšų stokos siunčiami tik šeši atstovai. 1988 m. vasarą 25 jaunuoliai iš Vokietijos dalyvavo Europos lietuvių jaunimo suvažiavime Londone. Tų pačių metų rudenį pirmininku išrinktas Tomas Bartusevičius. Jo pirmininkavimo metu sąjungos veikla atgaivinama. Leidžiamas laikraštėlis „Kibirkštis“, išleistas informacinis leidinys apie studijų galimybes Vokietijoje lietuvių kalba. 1989 m. vasarą surengtas Vokietijoje PLJS sąskrydis, kuriame pirmą kartą dalyvavo ir 11 Lietuvos jaunimo organizacijų atstovų. Ypatingas dėmesys skiriamas politinei veiklai. Dalyvaujama demonstracijose, rašomos peticijos, kovojama už Lietuvos nepriklausomybę. Narių skaičius padidėjo iki 150.

VLJS valdybos nariai pietų amerikiečiams padėjo 1990-1991 m. surengti VII PLJ kongresą. Kongrese dalyvavo septyni atstovai iš Vokietijos. 1994 m. į VIII PLJ kongresą, kuris pirmą kartą istorijoje vyko jau nepriklausomoje Lietuvoje, VLJS atsiuntė devynis atstovus.

Lietuvai atgavus nepriklausomybę, dau-

gėjo lietuvių studentų Vokietijoje. Tačiau jaunimo sąjungos narių skaičius nedidėjo. Valdybą sudarė daugiausia Vasario 16-osios gimnazijos auklėtiniai, naujai atvykę lietuviai tik vienas kitas dalyvavo politiniuose seminaruose.

Po IX PLJ kongreso JAV 1997 m. Vokietijos lietuvių jaunimas apsiėmė vadovauti PLJ sąjungai. Penki PLJS valdybos nariai, vadovaujami pirmininko Rimo Babilio, išrinkti iš Vokietijos. Iš 2000-2001 m. žiemą Australijoje vykusio X PLJ kongreso penki Vokietijos atstovai parsivežė naują užduotį – kartu su Lenkijos jaunimo sąjunga surengti vienuoliktąjį PLJ kongresą. Kongrese, kuris vyko 1993 m. Lenkijoje ir Vokietijoje, dalyvo beveik 80 atstovų iš 13 pasaulio kraštų. Vėl PLJS valdybos branduolį sudarė jaunimas iš Vokietijos, vadovaujamas Dalius Henke. Nuo 1997 m. įvyko nemažai pokyčių teikiant informaciją: atsiradus galimybės platinti informaciją nemokamai internetu, laikraštėlio „Kibirkstėlė“ (leisto vietoj „Kibirkšties“) leidimas sustojo. Nuo 1997 metų sukurtoje VLJS interneto svetainėje kaupiama vis daugiau informacijos. Ryšiai tarp valdybos narių palengvėjo, nariai ėmė susirašinėti elektroniniu paštu, kvietimai į suvažiavimus siunčiami tokiu pat būdu.

Pastaraisiais metais pavyksta integruoti daugiau iš Lietuvos atvykusių jaunuolių. 2002 m. suvažiavime jau nebe Vasario 16-osios gimnazistai sudarė daugumą, o būtent naujai atvykusieji. Į valdybą taip pat išrinkti abiejų grupių atstovai. Galima drąsiai pasigirti, kad Vokietijoje integracija pavyko. Bet Vasario 16-osios gimnazija lieka nepamiršta. Formaliai ten vėl įkurtas VLJS skyrius, tikimasi, kad mokiniai toliau dalyvaus sąjungos veikloje ir perims vadovų pareigas.

Vienas svarbiausių darbų atliktas per pastaruosius dvejus metus – įregistruota sąjunga kaip juridinis asmuo ir gautas pripažinimas, kad VLJS – ne pelno siekianti visuomeninė organizacija. Formaliai įteisinta jaunimo sąjunga pasirošius atlikti naujas užduotis ir priimti naujus iššūkius, kurie laukia 3-iajame tūkstantmetyje. Per tuos 30 metų VLJS vaidmuo pasikeitė, tačiau prisitaikydama prie esamos situacijos sąjunga išlaikė organizacijai būtiną gyvastingumą. Žvelgiame į priekį – bus įdomu išgirsi apie VLJS po 20 metų – 2024-aisiais.

Vytas Lemke

VLJS pirm. 1997–1999 ir 2003–2004 m.

VOKIETIJOS SUSIVIENIJIMO DIENA

Jau kelinti metai paeiliui gimnazija, kaip ir visa Vokietija, spalio 3 d. rengia šalies susivienijimo šventę. Pilies salė sunkiai talpino gimnazijos mokytojus, mokinių tėvus, miestelio gyventojus ir kitus svečius, atėjusius paminėti visai Vokietijai svarbios datos. Apie Vokietijos susivienijimo dienos reikšmę kalbėjo gimnazijos direktorius A. Šmitas. Mokytoja dr. G. Hoffmann kartu su mokiniais parengė ir įdomiai išpildė medžiagą, skirtą

šiai dienai paminėti. Koncertinę programą atliko gimnazijos mokiniai, parengti muzikos mokytojo G. Ručio, ir vakaro svečias Hüttenfeldo vokiečių vyrų choras. Po oficialios renginio programos visi susirinkusieji buvo pakviesti pabendrauti ir pasidžiaugti šia švente prie taurės naujojo derliaus vyno ir tradicinio svogūnų pyrago. Apie gimnazijos surengtą šventę skaitytojus informavo vokiečių spauda.

VĒLINĖS

Lapkričio 4 d. vakare pilies koplytėlė nušvito žvakučių, uždegtų mirusiems prisiminti, šviesa. Kiekvienas atėjęs tą vakarą į koplyčią prie altoriaus uždegė po žvakutę amžinybėn išėjusiems artimiesiems, giminėms, gimnazijos mokytojams bei geradariams atminti. Ta intencija tą vakarą mišias laikė ir savo pamokslą paskyrė gimnazijos kapelionas kun. Jonas Dėdinas. Ateitininkai savo ruožtu parengė prasmingą poezijos, skirtos Vėlinėms, montažą.

AUŠROS VARTŲ MARIJOS IR KRISTAUS KARALIAUS ŠVENTĖ

Trečiojo lapkričio mėnesio sekmadienio šventosios mišios šį kartą vyko netradiciškai. Gimnazijos kapeliono kun. J. Dėdino neišsenkamo kūrybiškumo dėka, talkininkaujant gimnazijos ateitininkams, susirinkę tikintieji išvydo savotišką teatralizuotą reginį, skirtą Aušros vartų Marijos šventei paminėti. Kun. J. Dėdinas kartu su ateitininkais, panaudoję simboliką, gyvą

žodį, poeziją, palydimą giesmių, atskleidė gilią šios šventės prasmę. Aušros vartų Marijos pagarbinimo metu buvo pateikta ir daug kam iki tol nežinomų faktų apie Aušros vartų Marijos paveiklo atsiradimo, jo išlikimo per ištisus šimtmečius aplinkybes.

KREPŠINIO TURNYRAS – "2004"

Prasidėjus lietingam rudens sezonui gimnazijoje organizuojami sporto turnyrai persikėlė į miestelio sporto salę. Čia pirmą spalio mėnesio savaitę rinkosi krepšinio aštuoliai stebėti gimnazistų krepšinio varžybų. Krepšinio turnyro organizatoriai ir žaidėjai nenuvylė sirgalių ir šiais metais. Turnyre dalyvauti parei-

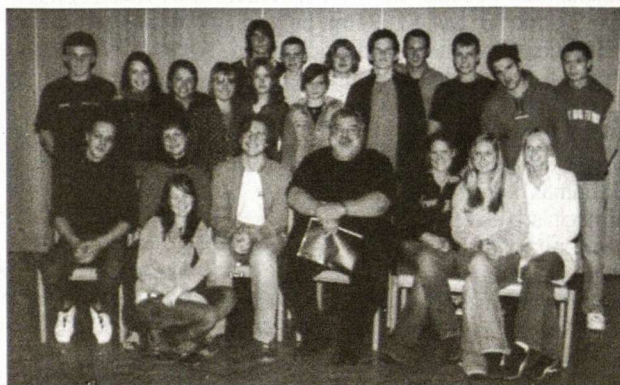
kė norą net trylika komandų, kuriose žaidė ir merginos. Po dviejų dienų įdomyių ir įtemptų rungtynių vyresniųjų grupėje turnyro nugalėtoja tapo J. Biekšos komanda, kurioje žaidė A. Oppermann, D. Kučinskas ir J. Afanasjevas. Sidabro medaliai buvo įteikti E. Venskevičiui, H. Šlyžiui ir M. Docaičiui. Trečioji vieta ati-

teko A. Drinkui, A. Žitkauskui ir E. Tomkevičiui. Jaunesniųjų grupėje geriausiai rungtyniavo A. Sidorenkos, A. Nevardausko ir R. Kosenkovo komanda. Antrąją vietą finale iškovojo M. Savodnikas ir A. Pustlauk. Treti turnyre buvo K. Vasiliauskas, A. Šapranauskaitė ir N. Kirsch.

GIMNAZIJOS SVEČIAI

* Spalio 28–31 dd. gimnazijoje svečiavosi kun. salezietis Hermanas Šulcas su grupe vaikų iš Ruandos. Dvidešimt šešerius metus misionieriumi Ruandoje dirbantis kun. Šulcas vaikus iš Afrikos į gimnaziją atveža jau ne pirmą kartą. Gimnazijos ateitininkai surengė vakarą-susitikimą, kuriame mūsų mokykloje anksčiau ėjęs mokslus, o vėliau ir dirbęs kun. Šulcas pasakojo apie tragiškus Ruandos įvykius, nusinešusius milijonus žmonių gyvybių. Jaunuoliai iš Ruandos atliko keletą savo krašto dainų ir įspūdingų šokių. Kitą dieną kun. Hermanas Šulcas su gimnazijos mokytojais, mokiniais ir apylinkės lietuviais bendrabučio salėje kartu atšventė savo 65-erių metų jubiliejų.

* Spalio 9 d. gimnazijos ateitininkai surengė vakarą-susitikimą su į Kultūros instituto suvažiavimą atvykusiu istoriku prof. Alfredu Bumblausku. Susitikimo metu profesorius mielai ir nuoširdžiai atsakinėjo, diskutavo įvairiais Lietuvos istorijos ir politikos klausimais, kuriuos jam pateikė gimnazistai.

Tekstai puslapyje: Edmundas Jankūnas

M. Šmitienės nuotraukose: **Kun. H. Šulcas su savo auklėtiniais iš Ruandos ir gimnazijos moksleiviais (k): Prof. A. Bumblauskas su gimnazijos at-kais ir jų draugais (d).**

TĖVŲ SUSIRINKIMAS

Mokyklos tėvų susirinkimuose tėvai dalyvauja gausiai ir aktyviai. Šeštadienį, 2004 m. spalio 16 d., Vasario 16-osios gimnazijoje taip pat susirinko mokinių tėveliai. Pirmiausia jie susitiko su klasės vadovais, aptarė vaikų mokymosi ir elgesio problemas, klasės reikalus, išrinko atstovus į gimnazijos tėvų komitetą. Po to visi buvo pakviesti į bendrą susirinkimą.

Salėje susirinkusius tėvelius pasveikino mokyklos direktorius Andrius Smitas. Jis supažindino su gimnazijos darbu, džiugusiais ir rūpesčiais. Direktorius džiugėsi, kad mokinių skaičius gimnazijoje šiais metais išaugo iki 194 mokinių, tarp

kurių yra 104 lietuviai ir 90 vokiečių. Mokykloje mokosi 39 nauji mokiniai iš Lietuvos, Rusijos, Lenkijos, Vokietijos, Šveicarijos, Izraelio, Argentinos ir Brazilijos. Jaunesnėse klasėse mokinių yra nuo 15 iki 17, o vyresnėse jau turime po 25–27 mokinius.

Direktorius pasidžiaugė, kad vasarą gimnazijoje buvo išdažyti koridoriai, laiptinės, naujai uždegtas mokyklos priestato stogas. Taip pat klasės vadovų ir tėvelių padedami mokiniai išdažė savo klases. Mokykla atsinaujino, pašviesėjo. Draugija gimnazijai remti, kuriai pirmininkauja F. Korbas, šiais metais nupirko mokyklai kompiuterinį projektorių (bi-

merį). Direktorius padėkojo už šią labai reikalingą dovana.

Visus susirinkusiuosius pasveikino ir nuveiktą darbą pristatė tėvų komiteto pirmininkas H. Rinkelis. Jis taip pat pristatė susirinkusiems tėvams naujo išrinkto mokyklos tėvų komiteto narius ir pirmininką H. Kocką.

Susirinkimo pabaigoje dar buvo atsakyta į tėvų klausimus, išklausti pageidavimai, pasiūlymai ir nuomonės.

Susirinkimui pasibaigus, tėvai dar ilgokai prie kavos puodelio bendravo su gimnazijos mokytojais, bendrabučių vedėjais.

I. Grevienė

UŽMEGZTA PARTNERYSTĖ TARP VASARIO 16-OSIOS GIMNAZIJOS IR PRANCŪZIJOS MOKYKLOS

Įdomių akimirų mūsų gimnazijos mokiniams padovanojo nauji draugai iš Prancūzijos: 2004 m. lapkričio 19 d. pas mus lankėsi Elzaso krašto Bischwiller miesto „Collège Saut de lièvre“ gimnazijos 2 mokytojai ir 41 mokinys.

Susitikimą ir priėmimą organizavo prancūzų kalbos mokytoja B. Heidt kartu su savo 8-osios klasės auklėtiniais. Susitikime dalyvavo visų klasių mokiniai, kurie mokosi prancūzų kalbos. Programos pradžioje visus susirinkusius maloniai nustebino lietuviai, kalbantys prancūziškai: dr. Jonas Norkaitis ir 12 kl. mokinys Audrius Makauskas, kurį antri metai moko prancūzų kalbos mokytoja B. Heidt. Po to 8 kl. mokiniai parodė filmą apie mūsų kraštą: „Skydis per Lietuvą“ ir suvaidino vaidinimą prancūzų kalba. Elzasiečiai, vokiečiai ir lietuviai puikiausiai bendravo tarpusavyje prancūziškai ir vokiškai, kartais, žinoma,

pasitelkdami į pagalbą anglų kalbą arba gestus. Po programos vaikai susirinko sporto salėje, kur galėjo išbandyti savo jėgas draugiškuose krepšinio ir kvadrato žaidimuose.

Po visų pasirodymų vyko iškilmingi pietūs gimnazijos valgykloje, svečiai mielai vaišinosi tradiciniais lietuviškais cepelinais.

Susitikimo pabaigoje visiems buvo išdalytos viktorinos užduotys prancūzų, vokiečių ir lietuvių kalbomis apie mūsų gimnaziją. Į viktorinos klausimus mokiniai atsakinės jau Prancūzijoje, Bischwiller mieste, kur 2005 m. kovo 17 d. vyks mūsų mokyklos atsakomasis vizitas. Graži draugystė ir partnerystė, užmegzta mūsų gimnazijoje tarp trijų Europos tautų – prancūzų, vokiečių ir lietuvių, – bus tęsiama ir plėtojama toliau.

A. Tauras

Asmenys

V. LANDSBERGIUI – ASCHAFFENBURGO MIESTO PREMIJA UŽ DRAŠĄ

Kai 1631 m. Švedijos karalius Gustavas Adolfas su savo galinga armija priartėjo prie Aschaffenburg miesto vartų, vienuoliai kapucinai žinodami, kad akistata su švedais tolygu mirčiai, išdriso išeiti už miesto vartų, susitikti su priešais ir įteikti miesto raktą kaip taikos ženklą. Nors prieš tai švedai buvo nusiaubę Würzburgą, Aschaffenburg jie nepuolė. Miestą išgelbėjo vienuolių draša.

Ši istorija paskatino Aschaffenburg miesto įvairias organizacijas ir vienuolius kapucinus įsteigti šiais metais premiją už drašą „Mutig-Preis“.

Ši premija pirmą kartą buvo skiriama ne Vokietijos piliečiui. Ji buvo įteikta lietuviui prof. dr. V. Landsbergiui už tai, kad jis nepabūgo sovietinio režimo atkuriant Lietuvos nepriklausomybę. Premija įteikta istorinę lapkričio 25 d., kada vienuoliai kapucinai išgelbėjo savo miestą.

Iškilminga premijos įteikimo ceremonija vyko seniausioje Vokietijos muzikos mokykloje, lapkričio 27 d. Čia susirinko vienuolių atstovai, miesto valdžia ir kiti garbingi svečiai. Tėvas Felixas Krausas papasakojo susirinkusiems apie premijos įsteigimo istoriją, apie drašos sąvoką šiandien. Miesto burmistras Klausas Herzogas sugretino 1991 m. įvykius Lietuvoje su šian-

dieniais įvykiais Ukrainoje. Leipzigo bažnyčių direktorius Friedrichas Magirius pabrėžė, kaip svarbu turėti drašos apgiant savo istorinį palikimą ir tapatumą nuo blogų įtakų šiame nuolat besikeičiančiame pasaulyje. Prof. dr. V. Landsbergiui premijai pristatė Wolfgangas Freiherr von Stettenas. Jis 1991m. su grupe Vokietijos parlamentarų lankėsi Lietuvoje ir buvo liudininkas to meto įvykių. V. Landsbergis savo padėkos kalboje paminėjo, kad sausio įvykių metu mirties baimės neįtautės, bijojęs tik, kad gali likti neužbaigti darbai. Be to profesorius pabrėžė: jeigu tarp blogio ir gėrio renkamasi pastarasis, ir kai tiesa tavo pusėje – tai bijoti nėra dėl ko.

Po įteikimo ceremonijos V. Landsbergis paskambino keletą M. K. Čiurlionio kūrinių fortepijonui. Po koncerto publika galėjo betarpiškai pabendrauti su profesoriumi, susipažinti su M. K. Čiurlionio dailės darbų reprodukcijomis.

Prof. V. Landsbergi pasveikino ir Vokietijos lietuvių bendruomenės atstovai, palinkėjo sveikatos ir padėkojo už nenuilstamą aktyvią veiklą vardan geresnės Lietuvos ateities. (g.r.)

O. Šiugždinienė, G. Landsbergienė, A. Šiugždinis, prof. V. Landsbergis, G. Ručienė, A. Šiugždinis ir G. Ručys (Nuotrauka R. Tesnau)

ARTŪRAS HERMANAS 60-MEČIO PROGA APDOVANOTAS ORDINU

Mažosios Lietuvos kultūros istorikas, bibliotekininkas Artūras Hermanas gimė 1944 m. vasario 21 d. Kaune, Lietuvos vokiečių šeimoje. Veržiantis Raudonajai armijai, šeima pasitraukė į Vokietiją, bet 1945 m. grąžinta į Lietuvą, o 1958 m. vėl persikėlė į Vokietiją. 1959–1966 m.

Ambasadorius E. Ignatavičius įteikia Artūriui Hermanui ordiną spalio 8 d.

Artūras mokėsi Vasario 16-osios gimnazijoje Hüttenfelde, 1966–1970 m. Müncheno universitetete studijavo Rytų Europos istoriją ir bibliotekininkystę. Nuo 1971 m. dirba bibliotekininku Heidelbergo universiteto Teologijos fakulteto bibliotekoje (šiuo metu jos vedėjas). Vedęs žmoną Irmelą, išaugino sūnų ir dukrą.

Artūras Hermanas nuo pat savo atvykimo į Vokietiją aktyviai įsijungė ir iki šiol

dalyvauja lietuvių gyvenime: baigė Vasario 16-osios gimnaziją, yra Vokietijos LB narys, Lietuvių kultūros instituto valdybos narys. Ilgus metus (1975–1992) jis organizavo Pabaltijiečių krikščionių studentų sąjungos rėmuose literatūrinius suvažiavimus, kurių metu buvo aptariamai Lietuvos rašytojų kūriniai. Jis buvo vienas iš "baltisches Jahrbuch" leidėjų, kultūrologijos leidinio, kuriame vokiečių kalba buvo spausdinami straipsniai apie Lietuvą ir kitus Baltijos kraštus. Jis redagavo ir leido lietuvių ir vokiečių kalbaėjusių "Annabergo lapelį". Nuo 1993 m. redaguoja Pabaltijiečių krikščionių studentų sąjungos ir Lietuvių kultūros instituto vokiečių kalba leidžiamą metraštį "Annaberger Annalen", kuris ypač skirtas lietuvių ir vokiečių santykių tyrimui ir plėtočiai. Artūras Hermanas yra daug nusipelnęs ir Lietuvių kultūros institutui, plėtojant jo veiklą. Jis nuo 1981 m. nemokamai tvarko instituto biblioteką, kataloguoja jos knygas ir teikia bibliografinės žinias Lietuvos tematika besidomintiems mokslininkams. Pažymėtina, kad visą šią plačią veiklą jis atlieka laisvu nuo savo tiesioginio darbo metu.

Savo nuosaikia, mokslu pagrįsta laiky-sena, Artūras Hermanas yra labai teigiamai prisidėjęs prie dalykiškų santykių užmezgimo bei palaikymo ir su Klaipėdos vokiečiais, tiriant vokiečių ir lietuvių santykius istorijos bėgyje ir šiuolaikinę jų raidą.

Viena svarbiausių Artūro Hermano mokslinio tyrimo sričių yra Mažosios Lietuvos istorija, lietuvininkų kultūra, Rytpriūsių likimas Antrojo pasaulinio karo bei pokario laikotarpiu, vokiečių Didžiojoje Lietuvoje problemos, Lietuvos evangelikų bažnyčios istorija bei protestantizmo Lietuvoje bendros problemos. Tomis temomis jis yra skaitęs daug paskaitų mokslinėse konferencijose, paskelbęs straipsnių moksliniuose žurnaluose, spaudoje ir išleidęs knygų.

Hermanas parašė, sudarė arba redagavo šiuos leidinius: Lietuvių ir vokiečių kaimynystė. Straipsnių rinkinys. Vilnius 2000; Die Grenze als Ort der Annäherung. 750 Jahre deutsch-litauische Beziehungen, 1992 [Siena kaip suartėjimo vieta. Vokiečių ir lietuvių santykių 750 metų]; Die reformatorischen Kirchen Litauens, 1998 [Lietuvos reformatų bažnyčios; su Wilhelmu Kahle – vokiečių ir lietuvių k.]

Savo gyvenimu ir veikla Artūras Hermanas yra didžiai nusipelnęs lietuvių kultūrai, jos skleidimui tarpe vokiečių ir apskritai vokiečių ir lietuvių santykių mezgimui ir jų plėtojimui. Už tuos nuopelnus LR Prezidentas jį apdovanojo ordinu "Už nuopelnus Lietuvai" karininko kryžiumi. Ordiną jam ambasadorius E. Ignatavičius įteikė Lietuvių kultūros instituto suvažiavimo metu, spalio 8 d.

(Info)

KUN. HERMANUI ŠULCUI – 65

Žymus misionierius kun. Hermanas Šulcas pats labai stebisi, kad jam jau sukako 65 metai. Šį jubiliejų jis panoro atšvęsti Vasario 16-osios gimnazijoje su mokiniais, vietos lietuviais ir su septyniais savo šokoladinukais globotiniais, kuriuos atsivežė iš Ruandos. Romuvos apylinkės moterys gražiai papuošė berniukų bendrabučio salę. Spalio 29-osios vakarą ji pilna prigūžėjo svečių, atvyko net tolimesnių apylinkių lietuvių.

Po vakariinės gimnazijos direktorius A. Šmitas pasakė sveikinimo kalbą. Jis papasakojo apie jubiliatą – Vasario 16-osios gimnazijos mokinį, vėliau šios gimnazijos kapelioną ir berniukų bendrabučio vedėją ir galiausiai misionierių. Direktorius sveikino visų vardu ir linkėjo sėkmės darbe su jaunimu.

Romuvos apylinkės vardu kun. Šulčą sveikino valdybos pirmininkė G. Kotkienė, įteikė jam piniginę dovanėlę paremti gerus jo darbus. Sveikintojų buvo ir daugiau.

Kun. Šulcas sakė, kad visuomet džiaugiasi, kai gali atvykti į Vasario 16-osios gimnaziją. Jis ją pavadino savo tėviške. Atskirame ateitininkų suorganizuotame susirinkime jis davė mokiniams progą vaizdo filme pamatyti, kaip pasikeitė Ruandoje jo vadovaujamos parapijos Jaunimo sodybos gyvenimas, praėjus septyneriems metams nuo baisaus broližudiško karo.

Šiai šventei ypatingą akcentą suteikė Ruandos jaunuolių programėlė. Jie padainavo keletą dainų ir pašoko kelis šokius,

apsirengę savo tautiniais drabužiais ir pritardami ritmingais būgno garsais. Lietuviai taip pat dainavo visą vakarą, akomponuojant akordeonui ir kartais tam pačiam būgnui. Šventė praėjo jaukiai, šeimyniškai.

Bronė Lipšienė

Romuvos LB apylinkės pirmininkė Grėtė Kotkienė (v.) sveikina jubiliatą kun H. Šulčą (d.); dr. Vilius Lėnertas (k)

(Nuotrauka M. Šmitienės)

1944 – 2004

DIDYSIS 1944 METŲ LIETUVIŲ BĖGIMAS

Antrasis pasaulinis karas palietė visą Europos žemyną, išraudamas daugybę civilių gyventojų iš jų gimtųjų kraštų ir nublokšdamas juos įvairiam likimui. Kai 1944 metų vasarą, artinantis vokiečių ir rusų frontui, Lietuvos gyventojai masiškai pakilo Vakarų link, turbūt nė vienas jų nenujautė, kuo visa tai baigsis. Tai buvo stichiškas, neplanuotas, niekieno neorganizuojamas ir nevadovaujamas bėgimas iš savo namų. Buvo manyta, jog tai tęsis jei ne dienas ar savaites, tai tikrai ne ilgiau kaip kelis mėnesius. Šie bėgliai negalėjo įsivaizduoti, kad, praėjus metams kitiems, jie atsidurs tolimiausiose pasaulio šalyse.

Reikalas palikti savo tėvynę lietuvius užklupo visai nepasiruošusius, o ir tinkamai pasirengti laiko nebuvo. Negalima manyti, jog lietuviai nematė, kas apie juos dėjos. Galų gale jau buvo patirta pirmoji sovietų okupacija su savo žiaurumais ir vokiečių kariuomenės staigus peržygiavimas. O vis dėlto, atrodo, masinė tautos pasitraukimo galimybė nei gyventojų, nei politinės vadovybės planuose nevaizdavo jokio vaidmens. Todėl apsisprendimas bėgti daugumai buvo spontaniškas apsisprendimas, padarytas paskutinę minutę ir leidžiantis su savimi pasiimti tik būtiniausius reikmenis. Skubus vokiečių fronto sugriuvimas neleido ilgiau svarstyti ar planuoti. 1944 m. liepos 3-iosios naktį rusai stipriai bombardavo Vilniaus miestą, ir tai buvo pradedamo puolimo Lietuvos žemėje ženklas. Liepos 13 d. užimtas Vilnius, liepos 31 d. – Vilkaviškis, o spalio mėnesį jau beveik visa Lietuva buvo Raudonosios armijos okupuota. *Per šiuos tris mėnesius įvyko didysis lietuvių egzodas – savos žemės palikimas.*

Iš viso per 250 000 lietuvių karo metu buvo daugiau ar mažiau prievarta išblaškyti iš savo gimtinių. Apie 185 000 jų buvo Vokietijos Reicho teritorijoje. Tačiau karui pasibaigus tik per 70 000 buvo Vakarų Europoje, o jų didžiausią dalį sudarė kaip tik 1944 metų vasaros bėgliai.

Niekas nežino, kiek lietuvių žuvo per planingus Vokietijos miestų bombardavimus (Dresdene, Berlyne, Ruhro krašto pramonės centruose), per pabėgėlius vežančių laivų nuskandinimus Baltijos jūroje, per beginklių vilkstinių ir traukinių apšaudymus kulkosvaidžiais iš lėktuvų. Niekas nežino likimo lietuvių, patekusių Raudonosios armijos žinion, tiek dėl Rytų Vokietijos miestų apsupimo,

tiek apskritai dėl fronto eigos, užkirtusios pasitraukimo į Vakarus galimybes. Neaišku, kiek jų galėjo grįžti namo, kiek tiesiog atsidūrė Sibire, kiek žuvo pakelėse.

(Nuotrauka Kazio Daugėlos)

Karui baigiantis milijonai nublokštų iš savo namų žmonių tapo Vakarų sąjungininkams problema: jais reikėjo kaip nors pasirūpinti ir tvarkingai juos grąžinti namo. Lietuviai tremtiniai-pabėgėliai sudarė tik mažą visų pabėgėlių dalį, bet jų likimas buvo susijęs su visos pabėgėlių grupės likimu. Pabėgėliai patys negalėjo patenkinti savo egzistencinių poreikių, todėl jie buvo visiškai priklausomi nuo juos aprūpinančių įstaių.

Dauguma lietuvių, patekę po karo į Vakarų, įsikūrė Vokietijoje ir Austrijoje įvairaus dydžio stovyklose (113-oje gyvenimo ir lietuvių) ar prie jų. Pabėgėliai buvo jėga išrauti iš savo tradiciniais ryšiais apibrėžtos aplinkos ir išmesti į visai jiems naują pasaulį. Nutrauktas ryšys su savo žeme reiškė ir daugiau ką, būtent – nutraukimą ir visų kitų socialinių ryšių su savo aplinka: draugais, kaimynais, bendradarbiais, pažįstamais, giminėmis; reiškė išsilaisvinimą iš socialinės kontrolės, išsilaisvinimą iš priklausymo nuo kitų. Viena, tai buvo žingsnis į didesnę visuomenės subrendimą. Antra vertus, toks staigus išplėšimas iš savo įprastos aplinkos ir glaudžių socialinių ryšių; karo žiaurumai, kova už gyvybės palaikymą, teisinės tvarkos pakrikimas turėjo turėti individui ir skaudžių psichinių padarinių. Nors pabėgėliai gyveno fizinėje artumoje, bet faktiškai buvo vie-

nas kitam svetimi. Nenormalios ir nepastovios gyvenimo sąlygos stovyklose, neturėjimas nuolatinio užsiėmimo, neišėjimas, ką atneš rytojaus diena, negiamai atsiliepė į visą jų gyvenimo būdą. Amžiaus, užimamos pozicijos skirtumai susiniveliavo, iš to susiformavęs autoritetas pranyko. Todėl palaikyti stovyklose tvarką ir užtikrinti civilizuotą sugyvenimą nebuvo taip jau paprasta. Ir jeigu tokiose sąlygomis pabėgėliams pavyko sukurti dar ir savo švietimo sistemą, savo spaudą bei gerai veikiančią organizaciją, tai rodytų tik tos lietuvių tautos dalies subrendimą. Aukštas lietuvių pabėgėlių susipratimas pasireiškė gyva ir daugialype kultūrine veikla. Ši veikla prasidėjo savaimingai ir savo iniciatyva, kai buvo suprasta, jog benamis (klajoklio) gyvenimas taip greit nesibaigs.

Nepaisant kasdienių rūpesčių ir nepriekšlių, kiekvienoje lietuvių stovykloje buvo kuriami chorai, tautinių šokių, dramos teatro grupės, vaikų darželiai ir pradinės mokyklos, leidžiami sieniniai ar kitaip dauginami laikraščiai; steigiamos gimnazijos, amatų ir kitokios specialiosios mokyklos. Netrukus pradėjo eiti pirmieji spaustuvėse spausdinami savaitraščiai ar net dienraščiai, žurnalai ir metraščiai. Menininkai rengė parodas, rašytojai skelbė savo raštus. Aktyvūs buvo ir aktoriai, operos solistai, baletų šokėjai, muzikai ir sportininkai. Atkurtos jaunimo organizacijos, profesinės sąjungos, kultūros draugijos, politinės partijos.

Kadangi tarptautinių globos organizacijų pastangos grąžinti namo pabėgėlius iš Rytų kraštų nedavė lauktų vaisių, jos pradėjo krypti savo pastangas juos įkurdinti kitose valstybėse. 1948 m. pabaigoje 14 valstybių jau buvo pažadėjusios priimti pabėgėlių į savo kraštus. DP emigracijai nesipriešino, kadangi tarptautinė padėtis Europoje paaštrėjo, aprūpinimas stovyklose dramatiškai pablogėjo, o darbo Vokietijoje rasti buvo neįmanoma. Per vienerius metus (1948–1949) lietuviai tremtiniai pasklido po visus penkis žemynus.

Tvirtai pasiryžę *"nesunykti trąša svetimuosiuose, o išsiskleisti pasaulyje Lietuvos žiedu, kuriant dvasinės erdvės Lietuvą"* (Girnius) 1944 metų pabėgėliai, nenugalėti tremties dvasios, su nemažu kultūrinio багаžu sulaukė laisvos ir nepriklausomos Lietuvos.

Vincas Bartusevičius

Sveikiname naujus bendruomenės narius

Į VLB veiklą įsijungė:

Müncheno apyl.: Inga Malis
Milda Zaksaitė

Hamburgo apyl.: Kristina Ahlemann
Daiva Weisenburger
Gintas Kulakauskas
Jolita Savolskytė

Atvykę į Hüttenfeldą,
ieškote nakvynės?

Kambarys su pusryčiais:

vienam asmeniui € 18,00,
dviem asmenims € 36,00.

Kalbame lietuviškai.

Telefonas: 06256-1546

El. paštas: anthony@verselis.de

1 2005 m. renginių kalendorius

2005 m. vasario 26 d. **Centrinis Vokietijos LB Vasario 16-osios minėjimas Hüttenfeldo Bürgerhause**

2005 m. kovo 19 d. **Vokietijos LB Tarybos posėdis Hüttenfelde**

INFORMACIJOMS leisti ir VOKIETIJOS LB aukojo

Alma Šiuoždinienė	76,68 €
Leonardas Jurkšas	40,00 €
Berta Tumaitienė	20,00 €
Arno Heid	30,00 €

Širdingiausiai dėkojame!

VLB Valdyba

“Pasaulio Lietuvių Bendruomenė 1949–2003”

Iš spaudos išėjo graži, turininga ir gausiai nuotraukomis iliustruota 436 puslapių knyga. Joje apžvelgiama PLB pradžia, jos veikla per pusę šimto metų ir 35 kraštų Lietuvių Bendruomenių istorija. Knygą užsisakyti galima

Vokietijos LB valdyboje

Kaina 20 €

ŠAUKIAMAS BUVUSIŲ VASARIO 16-OSIOS GIMNAZIJOS MOKINIŲ SUĖJIMAS FLORIDOJE, JAV, kuris įvyks 2005 m. vasario 24 d.,

Lietuvių klube – Lithuanian Hall, 4880 46th Ave North, Saint Petersburg, FL 33714, U S A, tel. 727 525 5924

Planuojama turėti susipažinimo vakarą ir iškilmingą vakarienę su šokiais. Bus smagu vėl susitikti ir prisiminti praleistas dienas Vasario 16-osios gimnazijoje. Vasario mėnesį Floridoje labai puikus oras, nesigailėsite atvykę!

Labai svarbu, kad gausiai dalyvautume. Apie savo dalyvavimą prašome jau dabar pranešti:

Valei Majauskaitei-Weinhoefer, 8421 29th Street Eas, Parish, FL 34219, U S A, tel. 001-941 776 3634 arba

Vytautui Biretai, 199 Sylvan Ave, Toronto, On. M1E 1A4, Canada, tel. 001-416 261 4312, el. paštas: vbireta@rogers.com

ORGANIZATORIAI:

Valė Majauskaitė-Weinhoefer, Aldona Gasnerienė-Andrulienė ir Vytautas Bireta

Kelione suinteresuotieji gali kreiptis ir į

info@voklb.de arba tel. 06571-4629

VOKIETIJOS LB VALDYBOS INFORMACIJOS

Informationsblatt der Litauischen Volksgemeinschaft in der Bundesrepublik Deutschland e.V.

Lorscher Str. 1, D-68623 Lampertheim-Hüttenfeld, Tel.: 0 62 56 - 85 990-15, Fax: 0 62 56-16 41, eMail: Info@VokLb.de

Bankverbindung: Deutsche Bank 24 Weinheim, BLZ 670 700 24, Konto-Nr. 581 7978

Aukotojams išrašome auką patvirtinančias pažymas, kurias pristatius mokesčių inspekcijai, taikomos mokesčių nuolaidos.

Gautus rankraščius taisome ir trumpiname savo nuožiūra. Spausdinama medžiaga nebūtinai atstovauja VLB Valdybos nuomonei.

Pašinaudojant INFORMACIJŲ žiniomis, maloniai prašome nurodyti šaltinį ir mums atsiųsti vieną leidinio egzempliorių.